

Et vinterbillede

(Sneen er falden - o, hvilken glæde!)

Tekst: N. P. Hillebrandt,
Melodi: N. P. Hillebrandt

1.

Sneen er falden - o, hvilken glæde!
skinnende hvid på voldenes skrænt.
Kække små drenge rutsche med slæde,
skønt de ej må for den slemme betjent.
Føret er glat på torv og i stræde,
damerne trippe forsigtigt og pænt.

2.

Kaner med blank og klingende Bjælde
fare så hastigt hen gennem By'n;
Hestene vrinske, Piskene smælde,
Knaldet det driver dem fremad som lyn
Dristigt bag Bjørneskindet sig hælde
yndige Piger - ha, prægtige Syn!

3.

Frosten ta'r til og maler på Rude
blomstrende Gren af finest krystal!
Hyggeligt og varmt er hjemmet - dog ude
færdes man gerne blandt Vennernes tal
Kommer så aften, Toner bebude,
at for de unge og skønne er Bal.

4.

Stivnede sø med spejlglatte Flade
vinker til lystig færden, og did
haste, med skøjter væbnet de glade,
om end med tanter det kosted lidt strid
Ja, der er Liv, og det må man lade
"Vinteren er dog den dejligste Tid!"

Niels Peter Hillebrandt 1815 - 85